13/12/2020

Διάκονος Στ. Μπίμπας: «Μας διαφεύγει η αληθινή πηγή του νοήματος, ο Χριστός»

/ Ομογένεια

Συνέντευξη στον Εθνικό Κήρυκα και τον Θεόδωρο Καλμούκο έδωσε χθες ο Ελληνοαμερικανός ομοσπονδιακός δικαστής του Εφετείου της 3ης Δικαστικής Περιφέρειας, Στέφανος Μπίμπας, ο οποίος υπηρετεί ως διάκονος της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στον Ιερό Ναό της Αγίας Ελισάβετ της νεομάρτυρος στην πόλη Rocky Hill της Νέας Ιερσέης.

Διαβάστε τη συνέντευξη, όπου μιλά για την κλήση του, την καταγωγή του, την επιλογή του, αλλά και το πώς βλέπει τη θρησκεία σ’ έναν μεταμοντέρνο κόσμο.

ΒΟΣΤΩΝΗ. Ο ομοσπονδιακός δικαστής Στέφανος Μπίμπας του Εφετείου της 3ης Δικαστικής Περιφέρειας, ο οποίος υπέγραψε την απόρριψη, σε δεύτερο βαθμό, της μήνυσης της εκστρατείας του προέδρου Ντόναλντ Τραμπ για τις επιστολικές ψήφους της Πενσυλβάνιας, σε αποκλειστική του συνέντευξη στον «Εθνικό Κήρυκα» μίλησε για την καταγωγή του, τους γονείς του, την ανατροφή του, τη νομική του ανέλιξη και την κλήση του να χειροτονηθεί διάκονος.

Όπως έγραψε ο «Ε.Κ.» στις 28 Νοεμβρίου 2020, ο ομογενής δικαστής είναι χειροτονημένος διάκονος της Ορθόδοξης Εκκλησίας από το 2015 και υπηρετεί τις Κυριακές και τις μεγάλες γιορτές στην κοινότητα της Αγίας Ελισάβετ της νεομάρτυρος στην πόλη Rocky Hill της Νέας Ιερσέης.

Η κοινότητα ανήκει στη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία εκτός Ρωσίας, η οποία ήταν γνωστή ως «Υπερόριος» (ROCOR) και η οποία πριν μερικά χρόνια υπήχθη και πάλι στη Δικαιοδοσία του Πατριαρχείου Μόσχας υπό τον Πατριάρχη Κύριλλο. Μητροπολίτης εν Αμερική είναι ο Ιλαρίων με έδρα το Μανχάταν της Νέας Υόρκης.

Είναι νυμφευμένος με την Juliana Denise Μπίμπα (Τζουλιάν Ντενίζ Μπίμπα) και έχουν τέσσερα παιδιά. Έχει σπουδάσει Θεολογία στη Ρωσική Ορθόδοξη Θεολογική Σχολή του Αγίου Τύχωνα στην Πενσυλβάνια. Προωθήθηκε στο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο της 3ης Περιφέρειας επί προεδρίας του κ. Τραμπ, το 2017.

Μας μίλησε για όλα εκτός από τη δικαστική απόφαση διότι κάτι τέτοιο απαγορεύεται από τα δικαστικά θέσμια, πράγμα το οποίο σεβαστήκαμε απόλυτα γι' αυτό και δεν του υποβάλλαμε σχετική ερώτηση.

Ιδού η αποκλειστική του συνέντευξη:

«Εθνικός Κήρυκας»: **Ας ξεκινήσουμε με την καταγωγή σας**.

Στέφανος Μπίμπας: Ο πατέρας μου, ο Χαρίτος, γεννήθηκε στον Πειραιά. Η οικογένειά του καταγόταν από τα Κύθηρα, οπότε κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο η μητέρα του τον πήρε και μαζί τη θεία και τον θείο μου πίσω στα Κύθηρα μέσα σε μια μικρή τρύπια βάρκα. Μπάρκαρε στα πλοία, ταξίδεψε σ' όλο τον κόσμο και ήλθε στις Ηνωμένες Πολιτείες πριν από εξήντα χρόνια. Ξεκίνησε από τη Βοστώνη πριν έλθει στη Νέα Υόρκη. Εργάσθηκε στην αρχή ως κομμωτής σ' ένα κομμωτήριο όπου γνώρισε τη μητέρα μου. Ο πατέρας της καταγόταν από την Αμμόχωστο της Κύπρου και ο πατέρας της μητέρας της από τα Κύθηρα.

Όταν παντρεύτηκαν, ο πατέρας μου εργάσθηκε σε ένα καφεπωλείο -donut shop- και κατόπιν άνοιξε σειρά εστιατορίων, στην αρχή στη Νέα Υόρκη και αργότερα στο Χιούστον. Σ' ένα από τα εστιατόρια στην Πλατεία Τάιμς -Times Square- έδωσε το όνομά μου: Στέφανος.

Με τον πατέρα του, Χαρίτο Μπίμπα

Είμαι ο μεγαλύτερος από τους τρεις αδελφούς μου. Ο μεσαίος αδελφός μου είναι επιχειρηματίας στη Νότια Καλιφόρνια νυμφευμένος με τρία παιδιά. Ο νεότερος είναι λογιστής φόρων, μένει έξω από τη Βοστώνη και είναι επίσης νυμφευμένος.

Είμαι νυμφευμένος περισσότερα από 15 χρόνια και έχουμε 4 παιδιά, 2 αγόρια και 2 κορίτσια.

«Ε.Κ.»: **Μιλούσατε Ελληνικά στο σπίτι;**

Στ. Μπίμπας: Όχι, δυστυχώς. Η μητέρα μου γεννήθηκε εδώ κι όταν μεγάλωνε δεν μιλούσαν ελληνικά κι έτσι δεν μπορούσε να με διδάξει. Ο πατέρας μου μου δίδασκε να διαβάζω γράμμα στην εφημερίδα στα γόνατά του όταν ήμουν δυόμισι χρονών, αλλά δεν έμαθα πολύ λεξιλόγιο. Η γιαγιά μου με δίδαξε «παρακαλώ, ευχαριστώ, καλημέρα, τηγανητές πατάτες και τα παρόμοια», αλλά όταν πήγα στο Κολέγιο πήρα μάθημα Ελληνικών και έμαθα πολλά περισσότερα.

«Ε.Κ.»: Τι θυμάστε περισσότερο όταν μεγαλώνατε σε ελληνικό σπίτι;

Στ. Μπίμπας: Θυμάμαι που συγκεντρωνόμασταν οικογενειακώς και με τους συγγενείς για μεγάλα γεύματα και επίσης που εργαζόμασταν στα οικογενειακά εστιατόρια. Φυσικά όπως πολλά Ελληνοαμερικανόπουλα μεγάλωσα μέσα και γύρω από οικογενειακά εστιατόρια. Οταν ήμουν στο Δημοτικό Σχολείο είχε παραχωρηθεί

στον πατέρα μου ένας χώρος για το καλοκαίρι και πουλούσε λουκάνικα (hot dogs) και χάμπουργκερ σε παραλία σε πολιτειακό πάρκο, κι έτσι επί πέντε χρόνια συγκεντρωθήκαμε όλοι μαζί και εργαστήκαμε εκεί. Ηταν ένα πολύ καλό μάθημα σκληρής και συλλογικής εργασίας και εξυπηρέτησης των πελατών.

«Ε.Κ.»: **Τι σας προσέλκυσε στη Νομική;**

Στ. Μπίμπας: Όπως πολλοί Έλληνες, μου άρεσε να αντιπαρατίθεμαι γύρω από το τραπέζι όταν τρώγαμε και ήμουν καλός συζητητής και δημόσιος ομιλητής καθ' όλη τη διάρκεια της μαθητείας μου στο Λύκειο, στο Κολέγιο και στη Νομική Σχολή. Όταν πήγα στη Νομική Σχολή ήταν φυσικό για μένα να κάνω καλή επιχειρηματολογία και να κατατροπώνω τους κακούς.

«Ε.Κ.»: **Τι σας προσέλκυσε στη Θεολογία;**

Στ. Μπίμπας: Αν και βαφτίστηκα φυσικά ως βρέφος, δεν μεγάλωσα μέσα στην εκκλησία. Ένα από τα προβλήματα ήταν ότι δεν μιλούσα ελληνικά, οπότε κυριολεκτικά ήταν δύσκολα. Μέχρι που πήγα στο Κολέγιο, δεν είχα αντιληφθεί ότι υπήρχαν κι άλλοι Ορθόδοξοι εκτός από τους Έλληνες, όπως Ρώσοι, Σέρβοι, Ρουμάνοι, Λιβανέζοι, Γεωργιανοί κ.λπ.

Όταν τελείωνα το Κολέγιο, ανακάλυψα για πρώτη φορά τις Ορθόδοξες Ακολουθίες, οι οποίες είχαν νόημα για μένα, οπότε άρχισα να μελετώ περισσότερο κι όταν έγινα δικηγόρος άρχισα να πηγαίνω στην εκκλησία πιο συχνά, κρατούσα τις νηστείες ενώ ένας φίλος με έπεισε να επισκεφτώ ένα μοναστήρι. Όταν σταμάτησα να είμαι εισαγγελέας και ήμουν ένα βήμα πριν γίνω καθηγητής, αφιέρωσα πέντε μήνες και επισκέφτηκα τα μοναστήρια ανά την Αμερική συμπεριλαμβανομένου και του Αγίου Αντωνίου, πήγα στην Ελλάδα στα Μετέωρα, στο Αγιο Ορος, στον Οσιο Λουκά, στους Αγίους Τόπους και στην Αγία Αικατερίνη Όρος Σινά. Ήταν όμορφα και δύο φορές σκέφθηκα να γίνω Μοναχός, αλλά ένιωσα την κλήση να επιστρέψω στον κόσμο και να χρησιμοποιήσω τα νομικά μου ταλέντα και εκπαίδευση, κι έτσι έγινα καθηγητής Νομικής. Ανάμεσα στην αλλαγή των θέσεων εργασίας και μόλις ετοιμαζόμουν να μετακομίσω στο Πανεπιστήμιο της Πενσυλβάνιας (University of Pennsylvania) πήρα ένα χρόνο άδεια και σπούδασα στη Θεολογική Σχολή του Αγίου Τύχωνα στην Πενσυλβάνια.

«Ε.Κ.»: **Πότε λάβατε την κλήση για την Ιεροσύνη;**

Στ. Μπίμπας: Ποτέ δεν ήθελα να γίνω ιερεύς, αλλά θαύμαζα τον άγιό μου, τον Πρωτομάρτυρα και Αρχιδιάκονο Στέφανο και σκέφθηκα πως θα μπορούσα να υπηρετήσω την Εκκλησία ως διάκονος βοηθώντας τον ιερέα. Όταν ο δεύτερος γιος μου ήταν αρκετά μεγάλος να βοηθήσει μέσα στο Ιερό Βήμα χειροτονήθηκα

διάκονος το 2015.

«Ε.Κ.»: **Θα χειροτονηθείτε πρεσβύτερος ή θα παραμείνετε μόνιμα διάκονος;**

Στ. Μπίμπας: Μόνο ο Θεός γνωρίζει αυτά τα πράγματα, αλλά δεν έχω επιθυμία να γίνω ιερέας. Στην πραγματικότητα είναι αρκετά ασυνήθιστο να είμαι διάκονος και να εργάζομαι σε θέση πολιτικής εξουσίας. Αλλά έπειτα που πολλοί άνθρωποι με είχαν πλησιάσει για να γίνω δικαστής, συζήτησα το θέμα με τον πνευματικό μου πατέρα και τον Επίσκοπό μου και συμφώνησαν πως εάν το ήθελε ο Θεός και άνοιγε την πόρτα δεν έπρεπε να αποφύγω να γίνω δικαστής.

Ως πολυάσχολος δικαστής δεν μπορώ να αφιερώσω το χρόνο που ένας ιερέας οφείλει να αφιερώνει με το ποίμνιό του. Επίσης, αμφιβάλλω αν έχω τα άλλα χαρίσματα που ένας ιερέας πρέπει να έχει, όπως να συμβουλεύει τους ανθρώπους στην εξομολόγηση και να διαχειρίζεται την εμβέλεια των προσωπικοτήτων μιας

κοινότητας. Δεν υπάρχουν πολλοί διάκονοι στην Αμερική. Όλη η πίεση είναι να προχωρήσουν να γίνουν ιερείς να πάνε σε μία κοινότητα και να έχουν έναν μισθό. Είμαι ευλογημένος ως διάκονος διότι μπορώ να υπηρετώ την Εκκλησία χωρίς πληρωμή, να βοηθώ τον ιερέα και να εξακολουθώ να υπηρετώ τη χώρα μου.

«Ε.Κ.»: **Γιατί επιλέξατε να χειροτονηθείτε διάκονος στην ROCOR (Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία εκτός Ρωσίας) και όχι στην Ελληνική Ορθόδοξη Αρχιεπισκοπή, αφού η πολιτιστική και εκκλησιαστική σας ανατροφή ήταν ελληνική;**

Στ. Μπίμπας: Καλή ερώτηση, υπάρχουν μερικοί λόγοι: Ο πρώτος είναι ότι δεν γνωρίζω απταίστως την Ελληνική και η σύζυγός μου δεν ομιλεί καθόλου ελληνικά, είναι Αμερικανίδα η οποία έχει μεταστραφεί στην Ορθοδοξία πριν γνωριστούμε, έχοντας ζήσει στη Ρωσία. Στις Βορειοανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες οι περισσότερες ελληνικές ενορίες χρησιμοποιούν όλο ή περισσότερο ελληνικά στις Ιερές Ακολουθίες. Από τη στιγμή που είχα την εμπειρία των Ακολουθιών στη μητρική μου γλώσσα, είχαν περισσότερο νόημα για μένα.

Επίσης, μου άρεσε περισσότερο ο παραδοσιακός τρόπος των Ιερών Ακολουθιών όπως γίνονται στα μοναστήρια όπως λόγου χάρη στο Άγιο Όρος, που οι πιστοί στέκονται για ολόκληρη ή το μεγαλύτερο μέρος της Ακολουθίας, δεν υπάρχουν όργανα ή στασίδια και οι Ακολουθίες δεν περικόπτονται. Ωστόσο, μου λείπει η Βυζαντινή ψαλμωδία και μου αρέσει να επισκέπτομαι ελληνικά μοναστήρια, όπως τα μοναστήρια του Γέροντα Εφραίμ.

Προσεύχομαι επίσης οι διαιρέσεις που έχουν ενσκήψει μετά των Ελληνικών και Ρωσικών Εκκλησιών για την Ουκρανία να θεραπευτούν σύντομα με μία Σύνοδο, διότι όλοι είμαστε αδελφοί εν Χριστώ και πρέπει να είμαστε ενωμένοι εν αγάπη για να αντιμετωπίζουμε τον μετά-Χριστιανικό μοντέρνο κόσμο. Φυσικά οι Επίσκοποι έχουν τη διαφορά των γνωμών τους, αλλά με τη χάρη του Θεού προσεύχομαι πως μπορούν να τις συζητήσουν και να βρουν λύσεις ως αδελφοί.

«Ε.Κ.»: **Εσείς πώς βλέπετε τη θρησκεία σ’ έναν μεταμοντέρνο κόσμο;**

Στ. Μπίμπας: Οι άνθρωποι αναζητούν νόημα στη ζωή τους, αλλά τους διαφεύγει η αληθινή πηγή του νοήματος, ο Χριστός. Η δουλειά μας δεν είναι να κηρύττουμε από ψηλά, αλλά να ζούμε ένθεα και να προσελκύονται άνθρωποι οι οποίοι αισθάνονται πόσο αδειανή μπορεί να είναι μία υλική ζωή. Όπως έχει πει σοφά ο Άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ «απόκτησε πνεύμα ειρήνης και χιλιάδες γύρω σου θα βρουν τη σωτηρία τους». Είναι ατυχές που οι άνθρωποι είναι τόσο διαιρεμένοι και οργισμένοι για τα τόσα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει η κοινωνία μας, αντί

να δώσουν τα χέρια και να ενωθούν εν πνεύματι Χριστιανικής αγάπης και ενότητας. Πρέπει να σταματήσουμε να βλέπουμε ο ένας τον άλλον ως εχθροί και να καταλάβουμε ότι έχουμε πλασθεί κατ' εικόνα και ομοίωση Θεού.

«Ε.Κ.»: **Πόσο εύκολο ή πόσο δύσκολο είναι να συνδυάζετε τη θέση σας ως δικαστής και ως διάκονος;**

Στ. Μπίμπας: Δόξα τω Θεώ που γίνεται. Συνήθως μπορώ και παίρνω άδεια τις μεγάλες γιορτές ή τουλάχιστον πηγαίνω στη Λειτουργία και μετά στην εργασία. Έχω διαμορφώσει μία μικρή ντουλάπα μέσα στο γραφείο μου σε μία μικρή γωνία με εικονίσματα και προσεύχομαι εκεί πριν ξεκινήσω την εργασία μου. Κι έχω μία προσευχή για το έθνος μας πάνω στον τοίχο την οποία διαβάζω πριν από κάθε συνεδρίαση του δικαστηρίου.

Φυσικά η εργασία μου ως δικαστής είναι να κάνω επίγεια δικαιοσύνη, να εφαρμόζω

το νόμο αντί να τον μεταποιώ σ’ αυτό που νομίζω ότι είναι σωστό. Όμως δεν έχει σημασία τι κάνουμε, αλλά πώς το κάνουμε. Πολλοί άνθρωποι που έρχονται στο δικαστήριο είναι πικραμένοι, οργισμένοι, κουρασμένοι, φοβισμένοι, αγχωμένοι ή κι ακόμα ψυχικά άρρωστοι. Αλλά προσεύχομαι γι’ αυτούς και κάνω το καλύτερο για να τους συμπεριφέρομαι με αξιοπρέπεια και σεβασμό. Επί πλέον η δουλειά του διακόνου είναι να υπηρετεί κι αυτό με βοηθά να με κρατά ταπεινό. Δεν είναι καλό πράγμα να είσαι περήφανος όταν έχεις έναν υψηλό θεσμό όπως του διακόνου, ο δικαστής πρέπει να επικεντρώνεται να υπηρετεί την πατρίδα του κι όχι τον εαυτό του.

«Ε.Κ.»: **Έχετε δεσμούς με την ελληνοαμερικανική κοινότητα;**

Στ. Μπίμπας: Ναι. Τα παιδιά μου πηγαίνουν στο Ελληνικό Σχολείο σε μια τοπική ελληνική εκκλησία και έχω πολλούς Έλληνες φίλους και οικογένεια.

«Ε.Κ.»: **Επισκέπτεσθε συχνά την Ελλάδα;**

Στ. Μπίμπας: Ναι, έχω φίλους και οικογένεια εκεί. Προσπαθώ να πηγαίνω κάθε μερικά χρόνια, ιδιαίτερα τώρα που τα παιδιά είναι στο σχολείο. Πριν ενάμισι χρόνο επισκεφτήκαμε τα Καλάβρυτα, την Αθήνα και την Αίγινα και προσκυνήσαμε τα λείψανα του Αγίου Νεκταρίου. Άρεσε πολύ στην οικογένειά μου η επίσκεψη και ελπίζω να ξαναπάμε σε ένα ή δύο χρόνια.

«Ε.Κ.»: **Ομιλείτε την ελληνική γλώσσα;**

Στ. Μπίμπας: Μπορώ να μιλήσω βασικά Ελληνικά αλλά δεν είμαι άπταιστος, κάνω γραμματικά λάθη. Η γιαγιά μου δεν με δίδαξε ποτέ πώς να μιλώ για το νόμο, την εργασία μου και άλλα παρόμοια πράγματα. Όταν παρέμεινα επί ένα μήνα στο Άγιο Όρος το έτος 2000, έπρεπε να μάθω περισσότερα ελληνικά για να είμαι σε θέσεις να εξομολογούμαι και να συνεννοούμαι. Ελπίζω όμως τα παιδιά μου να μάθουν περισσότερα ελληνικά από ό,τι έμαθα εγώ. Χαίρομαι διότι τα παιδιά μου θα μάθουν αρχαία ελληνικά στο Λύκειο.

«Ε.Κ.»: **Μπορείτε να διαβάσετε το Ευαγγέλιο και τους Πατέρες της Εκκλησίας στην ελληνική πρωταρχική γλώσσα που γράφτηκαν;**

Στ. Μπίμπας: Με τη βοήθεια της μεθόδου των ενδιάμεσων γραμμών ή του παράλληλου κειμένου, μπορώ και διαβάζω πολύ από τα ευαγγέλια, αλλά τα ελληνικά μου δεν είναι τόσο καλά που να μπορώ να μελετώ τους Πατέρες της Εκκλησίας παρά μονάχα από μετάφραση.

«Ε.Κ.»: **Πώς αισθάνεστε για την ελληνοαμερικανική σας ταυτότητα;**

Στ. Μπίμπας: Οταν ήμουν παιδί ντρεπόμουν κάπως που είχα ένα παράξενο όνομα κι έναν πατέρα ο οποίος μιλούσε με μία παράξενη προφορά. Κι έτσι για μεγάλο χρονικό διάστημα αμερικανοποίησα το όνομά μου σε Στίβεν ή Στιβ. Αλλά όταν μεγάλωσα και πέρασα περισσότερο χρονικό διάστημα στην Ελλάδα, έμαθα να είμαι υπερήφανος για την κληρονομιά μου και ξανάρχισα να χρησιμοποιώ το πλήρες όνομά μου. Εκτός αυτού έχω το όνομα του παππού μου και είμαι περήφανος γι' αυτό.

«Ε.Κ.»: **Πού βρίσκετε νόημα στη ζωή;**

Στ. Μπίμπας: Για πολλά χρόνια αναζητούσα νόημα στα επιτεύγματα της καριέρας. Αλλά καθώς μεγάλωνα, έβλεπα όλο και περισσότερο πόσο νόημα βρίσκουμε στην ένωσή μας με τον Χριστό, με τις οικογένειές μας και τις οικογένειες της Εκκλησίας. Ελπίζω να μπορέσω να διδάξω στα παιδιά μου και σε άλλους αυτή τη σταθερή πίστη και αγάπη.